

A Megkülönböztetésről

A megkülönböztetést adományként vagy tudományként tudjuk megvizsgálni, utóbbira Bocsa József atya tett kísérletet A szellemek megkülönböztetése című munkájában.

A megkülönböztetés adományát –amely egyike a Lélek adományainak - megkaphatja az egyén, de működhet közösségi szinten is. Nem feltétlenül kötődik mély teológiai ismeretekhez, bár ezek nagyban segíthetnek a helyes megkülönböztetés gyakorlásában. Fontos, hogy mint bármely adományt, gyakoroljuk ennek a használatát is. Úgy gondoljuk, hogy egyike a legfontosabb és „leghasznosabb” adományoknak: a szó legszorosabb értelmében élet- és lélekmentő lehet.

Sajnos azt is látjuk, hogy túlzott használata vagy alig használata is gondokat okozhat az egyén vagy a közösség lelki fejlődésében. Sok atya vagy testvér a pasztoráció más területeit tartja fontosnak, a megkülönböztetést elhanyagolják, pedig teológiai, hittudományi ismereteik nagy súllyal esnének latban a helyes út kiválasztásában, a megkülönböztetés gyakorlásában.

Az (1Jn 4,1) így szól:

„Szeretteim, ne higgyetek minden léleknek, hanem vizsgáljátok meg a lelkeket, hogy Istentől származnak-e, mert sok hamis próféta ment ki a világba.”

Itt „lelkek” vannak, mint a legtöbb katolikus Biblia-fordításban, ezért jobbnak tartjuk a Szentlélek kifejezést a „Szent szellem” helyett.

A keresztény évszázadok aszketikus irodalmában elszórtan találkozunk az ember néhány alapelvvvel, beszédrészlettel, és a figyelmet is felhívják a megkülönböztetés fontosságára. **Remete Szent Antal** egyik levelében azt írja, hogy „a megkülönböztetés az a képesség, aminél nagyobb nincs a keresztény hitben”. A keresztény ókor másik nagy alakja, **Cassianus** szerint „a *discretio* minden erény szülőanyja, őrzője és irányítója”. **Aquinói Szent Tamás** pedig azt tanítja, hogy a lelki életben a legdöntőbb szerepe az okosságának van, amely tulajdonképpen nem más, mint ítéletmondás, a végletek vagy több lehetőség közül a megfelelőnek a kiválasztása.

A keresztény világnézet a világ legfontosabb szereplőjének Istent tekinti.

A szellemek megkülönböztetése elsősorban a Szentlélektől való adomány, melyet elsősorban az Egyház kap, ahogy azt az (1Kor 12,10) írja:

„Van, aki csodatevő hatalmat kap, van, akinek a prófétálásnak vagy a szellemek elbírálásának képessége jut osztályrészül.”

A megkülönböztetés - tudomány, az egyház tudománya, a szentek tudománya, amely a kinyilatkoztatásra épül, nem független az Egyházi Tanítóhivataltól, de a teológiától, az embertantól, vagy a pszichológiától sem.

Az ember és a Föld, de minden bizonnyal az egész világmindenség az Istentől és a gonosztól jövő hatások erőterében áll. A szellemek megkülönböztetésének tudománya azért létfontosságú, **mert hármat igyekszik megkülönböztetni, s amennyire lehet, szétválasztani: azt, ami az Istentől, ami a gonosztól, s azt, ami az embertől származik.**

„Az egyház megújulása a Szentlélek által” című, a német püspöki kar számára készült ajánló dokumentum azt mondja, hogy ez az ajándék kegyelmi adomány, szellemi érzék arra, ami a Lélektől származik (1Kor 2,14). Isten Lelke ezzel a szellemi megismeréssel, ítélőképességgel megerősíti és fölemeli a mindenkinek adott ítélőképességet. Emellett gyakran olyan irányba indít, amely már nem az emberi okosság és az emberi megismerés meghosszabbítása. Egyesek különleges módon megkapják a megkülönböztetés adományát és gyakran éppen az egyszerű emberek azok, aki engedik, „*hogy Isten Lelke vezesse őket*” (Róm 8,14).

A szellemek megkülönböztetése - ítélet

Ítélni kötelessége az embernek, mert ha nem teszi, letér a helyes útról, és éppen ezáltal Isten ítéletét vonja magára. Ez az ítélethozatal azonban nem elítélést, nem embereknek az elítélését jelenti, hanem annak megítélését, hogy valami igaz-e vagy hamis, hogy bizonyos cselekedetek, kijelentések vagy folyamatok milyen forrásból - isteni, emberi vagy démoni forrásból - származnak.

Ha az ember, nem gyakorolja, előbb-utóbb letér a helyes útról, végtetekbe esik, a hazugság atyjának áldozata lesz. Jézus nemcsak hogy nem tiltja az ilyen ítéletet, hanem egyenesen felszólít gyakorlására, mikor azt mondja: „*Ne ítéljetelek látszat szerint, hanem igaz ítélettel ítéljetelek*” (Jn 7,24). Jézusnak ezt a szavát ritkábban szokták idézni. Helyette inkább azt szokás, hogy ne ítéljetelek, hogy titeket se ítéljenek el. De ez utóbbi az előbbi fényében érthető igazán.

Amikor Jézus arra szólít fel, hogy ne ítéljünk, azt akarja mondani, hogy ne ítéljünk elhamarkodottan és olyan dolgokban, amik nem ránk tartoznak. Nem tehetjük meg, hogy nem ítélünk. Az erkölcsi ítélőképesség az alapja erkölcsi döntéseinknek, ennek alapján lesznek jók vagy rosszak, Istentől elítélendőek vagy jutalmazandók cselekedeteink. Formailag nézve a szellemek megkülönböztetése is ítélet, igaz ítélettel való ítézés.

Mikor kell ítélnünk? Mikor jogos, nem bűn, sőt kötelesség az ítélet, a bírálat, a megkülönböztetés? Akkor, amikor a magam viselkedése szempontjából ítélem meg, különböztetem meg egy másik ember viselkedését, mert pl. az illető viselkedése hatással lehet az enyémre; és akkor, amikor más embereknek akarunk segíteni úgy, hogy az ő viselkedésüket vagy rajtuk kívül állóknak a viselkedését ítéljük meg.

Az is előfordulhat, hogy tanácsot kér tőlünk valaki. Vezetőnek, papnak, tanárnak, bírónak, egyenesen kötelessége az ítélet. Hogyan ítéelhetünk ilyen helyzetekben vagy ilyen foglalkozásokban „igaz ítélettel”? Ez nagyon összetett probléma és sok esetben rendkívül nehéz, sőt lehetetlen a helyes ítélet, és csak valószínűségi ítéleteket hozhatunk.

Néhány megkülönböztetési szempont

Hogy milyen megkülönböztetési szempontokat használhatunk, álljon itt is kiindulásnak néhány:

1) (1Jn 4, 2 -3)

„Az Istentől származó lelket erről ismeritek fel: minden lélek, amely megvallja, hogy Jézus Krisztus testben jött el, az Istentől van. S minden lélek, amely nem vallja meg Jézust, nem az Istentől való, hanem az antikrisztusé, akiről hallottátok, hogy eljön, és

most már a világban is van.” Az alapkérdés ez: Hiszel-e Jézus Krisztusban?

2) Összevetni mindent, amit csak lehet, Jézus életével, viselkedésével, tanításaival. „*Gyümölcseiről ismeritek fel őket...*”

3) Összevetni a Szentírás más helyen levő, ill. egészének tanításával. Pl. megnézni: ír-e ilyet/ilyen szellemben a Biblia?

4) Összevetni a Tanítóhivatal megnyilatkozásaival:

a) hittételek,

b) egyetemes zsinatok,

c) római, ill. helyi püspökkari nyilatkozatok értelmezéseivel

Gyakorlati kérdésként felmerülhetnek:

- Mire szolgál az a szóban forgó viselkedés, indítás, sugallat, tanítás, történés; mi van benne; mit okoz, mit eredményez?
- Tudjuk-e a konkrét eredetét? Ki kezdte, ki terjesztette, stb. ahogy a szólás mondja: „Fejtől bűzlik a hal”
- Épülésre szolgál-e? Más(ok)nak hasznára van-e?
- A hitben, reményben, szeretetben való megerősödést, növekedést szolgálja-e?
- Van-e benne szeretet? Van-e benne alázat? Kinek jó ez?
- Benne vannak-e a Szentlélek gyümölcsei?
- Egységet vagy megosztást, szakadást eredményez-e olyanok között, akik Istent követik?
- Segít-e másokat megtérésre, kiengesztelődésre?
- Van-e benne béke?
- Krisztushoz és az Egyházhoz vezet-e vagy tőlük el?
- Nem okoz-e nyugtalanságot?

Milyen területeken használjuk a szellemek megkülönböztetését

A szellemek megkülönböztetése jelentős mértékben védelmi, önvédelmi célokat szolgál, missziós feladatunknál pedig arra a kérdésre kell válaszolnunk, hogy a tiszta, eredeti keresztény hitet adjuk-e tovább?

Akkor használjuk jól, ha szüntelenül azon fáradozunk, hogy elkülönítsük az ehető az ehetetlentől, szellemi-lelki tekintetben is. Ha ezt nem tesszük, úgy járunk, mint az a falusi bádogos, aki egymás mellett, hasonló üvegben tárolta a pálinkát és a sósavat. Óvatlanságból egyszer az utóbbi üveget húzta meg. Nem lehetett rajta segíteni, borzalmas kínok között fejezte be. Ha lelki-szellemi területen nem különítjük el egymástól a táplálót és a mérgezőt, hasonlóképpen járhatunk.

A szellemek megkülönböztetésének nagyon fontos alkalmazási területei az egyéni lelkiélet, a lelki vezetés, a magánkinyilatkoztatások megítélése, szentté avatás, a közösségek életében lezajló események, folyamatok, megnyilatkozások megkülönböztetése; karizmatikus közösségekben ezen felül a prófécia, üzenetek, általában az ajándékok megítélése. És ha nem sikerült a szellemek megkülönböztetése az egyéni lelkiéletben vagy a közösségben, és károsodások következtek be, akkor használni kell a megkülönböztetést a gyógyításban, gyógyító- és szabadító szolgálatban is. Ismerni kell az egyes idegi alapú és pszichés

betegségeket, illetve azoknak legalább a tüneteit. Megfelelő diagnózist kell felállítani, mielőtt gyógyításba kezdenénk. Fontos, hogy ezeket a területeket ne keverjük össze. A bajt azzal orvosoljuk, amivel kell. Például a szabadító imának is fontos szerepe lehet a gyógyításban, de ne tegyük a tanítás helyébe. Tévedéseket, hamis tanításokat, helytelen beidegződéseket ne szabadító imával akarjunk megszüntetni.

A Szentírás útmutatásaihoz

Magától az Úrtól származik, hogy gyümölcsseiről ismeritek fel a fát (Mt 12,33). Ez nagyon fontos szabály, de van egy hátránya: meg kell várni a gyümölcsöket. Sokszor a baj már nagy, amikor a gyümölcsök jelentkeznek. És sokszor azt is nehéz megkülönböztetni, hogy mi a jó és mi a rossz gyümölcs. Jézus azt is mondja, hogy „nem békét jöttem hozni, hanem kardot” (Mt. 10,34). Tehát az elválasztás, emberek egymással való szembekerülése nem mindig rossz gyümölcs.

Egy magánkinyilatkoztatás esetében jó lenne, ha már a kinyilatkoztatást kapó életében döntene az Egyház, legalábbis alapvetően, így ugyanis sok bajt el lehetne hátrítani. Egy pozitív példa erre: Szent Bernadett nővér még élt, amikor Lourdes már püspökileg elismert volt.

Egy másik aktuális példa Vassula Ryden esete. Ő váltig állítja, hogy üzenetei Istentől származnak, a [Hittani Kongregáció 2007. januári levele](#) viszont egyértelműen „személyes elmélkedés”-nek tekinti ezeket, így döntött arról, hogy természetfeletti nincs bennük. Azon túl, hogy ez megerősíti az 1995-ben kiadott korábbi közlemény tartalmát, felhívja a figyelmet arra, hogy „*katolikusok részvétele a Vassula Rydén úrhölgy által szervezett imacsoportokban továbbra sem tanácsos.*” Ez a vatikáni dokumentum Vassula saját honlapján volt megtalálható és olvasható, magyarul is.

Hogy melyek konkrétan a Lélek gyümölcssei, erről különböző listák vannak a Szentírásban. Ilyenek például a következők: öröm, békesség, türelem, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás, szeretet. A Lélek gyümölcsseivel szembeállítva szerepelnek a test cselekedetei például a (Gal 5,19-21) -ben: „*kicsapongás, tisztátalanság, fajtalanság, bálványimádás, babonáság, ellenségeskedés, viszálykodás, vetélkedés, harag, veszekedés, szakadás, pártoskodás, irigykedés, gyilkosság, részegeskedés, tobzódás és ehhez hasonlók*”.

A megkülönböztetés másik fontos szabályát Pál apostol adja: „*Ezért értésetekre adom, hogy aki Isten Lelke által szól, az egy sem mondja: „Átkozott legyen Jézus.” De azt sem mondhatja senki: „Jézus az Úr”, csak a Szentlélek által.*” (1Kor 12,3). Ez a szabály már sok szellemet megkülönböztetett. Szent Pál szabályát kibővíthetjük Krisztus testének a tagjaira is. Senki se átkozódik a Boldogságos Szűz ellen, a pápaság, püspökség, szentek ellen a Szentlélektől indítatva. Így már sokkal szélesebb körben alkalmazható szabályt kapunk. Például Szárovi Szent Szeráfim, bár orthodox környezetben élt, nem szidta a pápaságot; ha ezt tették körülötte, visszavonult vagy igyekezett csitítani.

Ebből egy fontos magatartási norma is származtatható. Fontos, hogyan beszélünk az igazságról. Szent Ignác szól arról, hogy az Egyházzal hogyan érezhetünk együtt. Ha az egyházi feljebbvalók viselkedése nem példás, akkor ne támadjuk az ő tekintélyüket nyilvánosan, mert ezzel csak a maradék egyházi tekintélyt romboljuk, és nem hozunk jó gyümölcsöket. De bizalmasan, az egyházi lehetőségeknek a kihasználásával, mindent el kell követni, hogy jó püspökök legyenek és jó

szerzetesek és jó előjárók. Ez a gonosz szellemnek egy harapófogószerű támadása. Egyrészt félrevezeti a papokat, szerzeteseket, hogy ördögi dolgokat cselekedjenek, másrészt pedig ujjal mutogat, hogy lám ilyenek ők.

Ennek a szabálynak még szélesebb kiterjesztése, hogy az ember nem átkozódik saját keresztény testvérei ellen sem, vagyis nem mond róluk rosszat, nem hibáikkal foglalkozik, legfeljebb azok kijavításával.

A megkülönböztetés segítői

A megkülönböztetést, az ördög felismerését segíti az ősi krampusz- ábrázolás. A szarv a támadást, fenyegetést, agressziót jelenti. A hosszú nyelv a hosszú szövegelést, szöszet. A szőrös test az állatias, félelmetes körülményeket fejezi ki, ami a gonosz fellépését gyakran kíséri. A fark a rossz gyümölcsöket, következményeket fejezi ki, azokat, „amik utána következnek”. A lóláb, ami mindig kilóg, azt jelenti, hogy a gonosz szellemek és az általuk inspirált közösségek általában nem tudnak a tízparancsolat, a jog és igazságosság keretei között megmaradni. Nem is kell nagyon odafigyelni, hogy kilógjon ez a lóláb.

A megkülönböztetés korlátai

Akkor tudjuk csak helyesen szeretni Istent, felebarátunkat és önmagunkat, ha jól végezzük a megkülönböztetést. A szellemek megkülönböztetésének is kulcsa a tudatos állandó önmegfigyelés, indítékaink derűs, de szüntelen figyelemmel kísérése. Ha egy nem jó szellemtől származó helytelen gondolat, kép, indítás merül fel bennem, az elején még könnyen elintézhetem, de ha későn csapok oda, késlekedésemért drágán fizethetek. Másképpen: ha vitorlázok vagy csónakban evezek, és nem avatkozom be rögtön, a szél elvihet, és csak nagy fáradsággal térhetek vissza az eredeti irányba.

Hogyan tudjuk a jó indítékokat erősíteni, gyakorivá tenni, a rossz indítékokat, célunktól eltéríteni szándékozó hatásokat pedig hogyan tudjuk leküzdeni? Ez a minket érő hatásokkal való gazdálkodás, ezeknek a hatásoknak az irányítása a lelkiélet, az aszketika lényege. Az aszketikában javasolt tanácsok közül különösen fontos, hogy szüntelenül kérjük a Szentlelket, hogy állandóan növelje bennünk a helyes önismeretet, hogy gyengéden, de újra és újra leplezze le az önismeretet torzító, védekező mechanizmusainkat.

Azok a hatások, amelyek nem közvetlenül Istentől származnak, vagy amelyek nem egy szent angyal útján jutnak el hozzánk, azok vagy saját magunkból származnak, vagy a gonosz lelkektől való hatások. A gonosz arra is törekszik, hogy önmagára irányítsa a figyelmet és így elterelje Jézusról és az Ő hatalmáról, amellyel legyőzte a gonoszt. Éppen ezért fontos, hogy ne vigyük túlzásba a megkülönböztetést se. Először a legfontosabb dolgokról kell megtudnunk, hogy mikből állnak, honnan származnak. Csip-csup dolgokat, ötletecskéket, hangulatocskákat nem elemzéssel, hanem kisöpréssel vagy továbblépéssel kell elintézni. A megkülönböztetés nélkülözhetetlenül fontos eszköz, de vigyázzunk arra, nehogy az eszközből célt csináljunk.

A lelki életben kezdők számára az egyensúly megtalálása nem könnyű. A megtéréskor az történik, mint amikor a vad alanyt nemes ággal oltják be. Ehhez le kell vágni a vad ágakat, le kell nyesni a vadhajtásokat. Ez komoly sebet okoz. Amikor

a megtéréskor valaki belátja, hogy mennyi minden rossz volt addigi életében, igyekszik azoktól megszabadulni. Megtörténhet például, hogy elfojt magában olyan tulajdonságokat is, amelyek korábbi személyiségének meghatározó összetevői voltak. Külső szemlélőnek az lehet a benyomása, hogy hátrányára változott meg. A kiegyensúlyozottságra törekedni kell, de ennek kifejlődéséhez idő is kell.

Meg kell különböztetni azt is, hogy mikor szenteljünk a megkülönböztetésnek nagyobb figyelmet, és mikor hanyagolhatjuk el. Több időt kell fordítanunk a megkülönböztetésre, ha egész életünkre kiható döntésekről van szó. **Szalézi Szent Ferenc** tanácsát kell követnünk: „*Természetes, hogy az aranyrudakat gondosan megmérjük, az aprópénzt azonban elég, ha ránézésre megbecsüljük*”.

Senki sem tudhatja teljes bizonyossággal, hogy csakugyan a Szentlélek működik-e benne. Jézus ezt elmondhatta magáról, hiszen benne nem volt semmi bűn, bennünk viszont van. Egyik pillanatban a Szentlélek indít valamire, és rá hallgatunk, másik alkalommal meg az ördög, és őrá hallgatunk.

Nekünk ezen a földön a tükör homályos fénye adatott. Egy jogász mondta még a kommunizmus idején, hogy Magyarországon jogszolgáltatás van, nem igazságszolgáltatás. Az igazság teljes megismerése és a tökéletes igazságszolgáltatás csak odaát lesz, ahol minden más fényben ragyog.

Alázatra és türelemre kell, hogy készítsen minket az Isten országáról -- a búzáról és a konkolyról; a halakról és a hálóról -- szóló példabeszéd is (Mt 13,24--52). A jó és a rossz teljes szétválasztása csak az ítélet napján következik be. Törekednünk kell a kettő szétválasztására, de tudatában kell lennünk annak is, hogy Isten megengedi, hogy a kettő egymás mellett éljen. . Mi, emberek is szeretnénk talán idő előtt kitépni azt, ami „botrányos és törvényszegő”, de ezzel a magatartásunkkal könnyen a szeretet ellen vétenénk, a konkollyal a búzát is kitépnénk.

Tájékoztató pontok

- egyházi dokumentumok, a Hittani kongregáció állásfoglalásai, közleményei, a katolikus.hu portál
- A megkülönböztetés alapművei:
 - o Bocsa József: [A szellemek megkülönböztetése](#) (PEK, letölthető, 1996)
 - o Gál Péter: [A New Age keresztény szemmel](#) (letölthető is),
 - o Kovács Gábor atya [Mágia és hit](#) c. könyve (2006, Szt. István Társulat, ill. letölthető)
- a megújulás különböző honlapjai (karizmatikus.hu, hagiosz.net)
- a megkülönböztetés adományáról ismert testvérek állásfoglalásának kérése

Mai tévhit

[A dalai lámáról](#)

Számos kritikai könyv jelent meg az utóbbi időkben korábbi buddhisták ill. a dalai láma korábban odaadó hívei tollából.

A béke Nobel-díj viselője és a vallások közötti tolerancia élharcosa Palden Lhamót, ezt a szörnyű női istenalakot tiszteli védőszentjeként A buddhista hagyomány szerint ez az istenség saját kezűleg ölte meg a fiát, mert az nem akarta felvenni a buddhista hitet. Végül halott fia lenyúzott bőrével vont be öszvérenek a nyergét. Egy másik borzalmas démon, a hajdani mongol hadiisten, Pehar Necsung is a dalai láma spirituális szövetségeseihez tartozik. Ő a dalai láma személyes jós-istene, akit fontos döntései előtt megkérdez. Pehar Necsung egyidejűleg a száműzetésben működő tibeti kormány hivatalos állami orákulumának is számít. A Röttgen házaspár könyvének tekintélyes részét a tibeti buddhizmus okkult hátterének megvilágítására szentelte. Itt kitérnek a dalai láma „mandala-politikájára” is.

A mandalákat mifelénk a keleti hagyomány értékes műalkotásainak tartják, sőt rajzgyakorlatként megjelennek óvodákban, iskolákban is. A buddhizmusban ezek egy okkult hatalmi politika eszközeiként szolgálnak. A lámák, akik a buddhizmus okkultizmus-szakértői, azért rajzolnak vagy építenek fel mandalákat, hogy ezzel buddhákat, istenségeket vagy aszurákat (démonokat) tudjanak segítségül hívni.

Margaritha Valappila indiai nővér 2006-ban pécsi lelkigyakorlatán elborzasztó példát említett a dalai láma szexuális szokásairól. Egy nő Margaritha segítségét kérte, hogy megszabaduljon szexuális megkötöttségétől. Először kiderült, hogy a nőnek a „Siva, Siva, Siva” szó volt a mandalája, ezt ismételte állandóan. Siva a szexualitás istennője a buddhizmusban, mondta neki a nővér, de a nő erről nem tudott semmit.

Utána kiderült, hogy a nő a dalai láma egyik ágyasa volt. A nővér a vele folytatott beszélgetés során –a Szentlélek által vezetve- azt kérte, hogy mondja el, milyen medált hordoz a nyakában, de a nő ezt vonakodott megtenni. Mint később kiderült azért, mert amikor a dalai láma elbocsátotta, búcsúkképpen ezt a medált ajándékozta neki – benne saját nemi szőrzetének egy szálával...

[Zen, Lasalle, Anthony de Mello](#)

A zen nem elmélet, hanem gyakorlat, kizárólag a zen-mester személyes tapasztalatára támaszkodik. A zen-meditáció útját járva a zen-tanítvány elérheti azt a tapasztalatot, amikor mindent egységben, egyetlen pillantásban szemlél, ami nagy felszabadulással és békességgel jár. Ez a szatori, a megvilágosodás. Többnyire sokkszerű hirtelenséggel érkező, váratlan ajándék.

Egy német jezsuita atya, Hugo Enomiya-Lassalle misszionárius maga is kipróbálta a zent, majd hívévé szegődött és keresztény zen-iskolát hozott létre Japánban. Azt állította, hogy a zazen gyakorlása, bár nem mindenki számára a legjobb út, nagymértékben fellendítheti a keresztények imaéletét is. Enomiya-Lassalle atya és követői nem számoltak kellően három súlyos problémával.

1. A keresztény misztika nem lehet a "semmi" misztikája.
A Megtestesülés hite és a zen semmi-misztikája nem egyeztethető össze.
"Már nem szabad semmi mással foglalkoznunk, és mindig csak a 'semmi'-t kell egyre lejjebb nyomni. Aki ezt következetesen csinálja, egyszer csak bejut a legmélyebb szintre. Mihelyt megérintjük a legmélyebb tudatot, fellobban a szikra – és ez a megvilágosodás." (Enomiya, 146. o.)
Ez nem kereszténység. Ez buddhizmus. Az ilyen meditáció nyereség lehet ott, ahol Krisztust nem ismerik, de a Megtestesülésben hívő nem fordíthat hátat annak, aki így szól hozzá: *"Senki sem jut az Atyához, csak általam."* (Jn 14,5)
2. A *démoni befolyás lehetősége*. Igaz, Lassalle atya a zen-technikát nem a keresztény imádság helyett, hanem csak annak megalapozásához akarja használni, hangsúlyozva, hogy az önmagában természetes érték.
Ténylegesen az ember csak két állapotban lehet: a bűn vagy a kegyelem állapotában, a sátán uralma alatt vagy Jézus Krisztus uralma alatt. Lassalle atya megfontolásaiból teljesen hiányzik a sátán. Azt is őszintén elmondja, hogy a zen második fokán az ember egyesül a kozmikus erővel. Képesé válik arra, hogy emberfeletti dolgokat vigyen végbe.
Mi azt gondoljuk, hogy mind a tudatalatti korlátlan felszabadítása, mind a „természeti” erővel való egyesülés jó alkalom lehet a démonoknak, hogy az emberre befolyást gyakoroljanak.
3. A *New Age szellemi kontextusa*. Világosan kell látnunk, hogy a keleti meditáció szellemi importja egy határozottan kitűzött célt szolgál:
 - a keresztény hit abszolút igényének eltörlését,
 - egy reinkarnáció-hiten alapuló vallási szinkretizmus és relativizmus egyeduralmának bevezetését.Ebben a szellemi kontextusban nem szabad azon törnünk a fejünket, mennyi fogadható el a zenből vagy más keleti technikákból. A kereszténységben sohasem a technika volt a lényeg. Nehéz Jézus Krisztust úgy elképzelni, hogy a lótusz-ülést gyakoroltatja a tizenkettővel. Márpedig a mi feladatunk: az Ő küldetésének folytatása a földön. Abszolút igénnyel, mert *"nincs üdvösség senki másban"* (ApCsel 4,12).

Az indiai jezsuita atya, Anthony de Mello tevékenységére a Hittani Kongregáció 1998-ban kiadott közleménye ad egyértelmű eligazítást, idézem:

„De Mello atya kimutatja nagyrabecsülését Jézus iránt, magát is „tanítványának” tartja. De Jézust csak egy mesternek tekinti mások mellett. ... Jézust nem ismeri el, mint Isten Fiát, hanem csak valakit, aki arra tanít bennünket, hogy mindannyian Isten gyermekei vagyunk. Egy ponton „feloldódásról” beszél egy személytelen Istenben, mint ahogy a só feloldódik a vízben. Több esetben a halál utáni sors kérdését irrelevánsnak nyilvánítja; csak a jelen élet lehet érdekes... Jelen közleménnyel, a keresztény hívők érdekeinek megvédését szem előtt tartva, ezen Kongregáció kijelenti, hogy a fent említett állítások összeegyeztethetetlenek a katolikus hittal, és komoly károkat okozhatnak.

Aláíró: Ratzinger bíboros, a Kongregáció akkori titkára.

Jóga

Mi a jóga? A szó azt jelenti, hogy „egység”, a jóga célja egyesíteni valaki időleges önmagát, a „JIVA”-t a végtelen „BRAHMAN”-nal, a hindu Isten koncepcióval. Ez az

Isten nem egy személyes Isten, hanem egy személytelen spirituális anyag, ami egy a természettel és a kozmosszal. Az ilyen nézet radikálisan ellentétes a kereszténységgel, amely tisztán különbséget tesz a Teremtő és a teremtet, Isten és ember között. A jóga, reiki, és más meditációk hirdetői tévesen idéznek egyes különálló bibliai igehelyeket, hogy érvelésüket bebizonyítsák, mint „te vagy az Isten temploma”, „belőled árad az élő víz”, „te bennem leszel és én tebenned”, anélkül, hogy megértenék ezen szavak kontextusát és értelmét a Bibliában. Vannak emberek, akik Jézust jógiként ábrázolják, ahogy ezt láthatjuk ma egyes gyülekezetek kápolnáiban és a plébániákon – Jézus jógi pózokban meditál!

A jóga nem összeegyeztethető a keresztény lelkiséggel, mivel panteisztikus (Isten minden és minden Isten), és azt tartja, hogy csak egy Valóság van, minden más illúzió.

A jóga gyakorlata legjobb esetben pogány, legrosszabb esetben okkult. Ez az antikrisztus vallása, és a történelemben először széles körben gyakorolják a nyugati világban és Amerikában. A keresztet vagy keresztény szimbólumot viselő jógai mesterek is becsapják az embereket mondván, hogy a jógának semmi köze a hinduizmushoz és állítják, csak más kultúrák befogadásáról van szó. Egyesek a jógát keresztény mozdulatokkal ruházzák fel és „keresztény jógának” hívják. Itt nem más népek kultúrája befogadásának kérdéséről van szó, hanem más vallás elfogadásáról. A jóga széles körben elterjedt az óvodától kezdve az egészségügyi, pszichológiai stb. oktatási intézmények minden formájában, magát tudománynak hívja, miközben ahhoz semmi köze sincs. Olyan címkék alatt adják el, mint 'relaxációs терапия', 'önhipnózis', 'kreatív vizualizáció', 'centering', stb. A hatha jóga, amely széles körben elterjedt Európában és Amerikában a relaxációs és feszültségmentesítő gyakorlatokban, az orthodox hinduizmus hat elismert rendszerének egyike, gyökereiben vallásos és misztikus, egyike a jóga legveszélyesebb formáinak. A keresztényeknek itt azt a kérdést kell feltenniük, hogy szükségük van-e a gyógyulásra és az anyagi előnyökre, avagy az Úr Jézus

Krisztusra, akiben hisznek, aki a forrása minden gyógyulásnak és jó egészségnek. James Manjackal indiai katolikus atya ezt mondja: „Hiszem, hogy ezek a kételyek és összegabalyodások, elszakadások és hűtlenségek, vallási kimértség és közöny azóta jött Európába, amikor a keleti miszticizmusokat és meditációkat, ezoterikus és New Age praktikákat bevezették Nyugaton. A karizmatikus lelkigyakorlatokon a résztvevők többsége különböző morális, lelki, mentális és fizikai problémákkal érkezik, hogy megszabaduljanak, meggyógyuljanak és új életet kezdjenek a Szentlélek ereje által. Őszinte szívvel állítom –mondja James atya -, hogy a résztvevők 80-90 százaléka foglalkozott a jógával, reikivel, reinkarnációval a keleti vallásos praktikák közül... egyesek, kiket sötét hatalmak kerítették birtokukba, így kiabáltak: „én vagyok a reiki”, „én vagyok Mr. Yóga”, személyként azonosítva önmagukat ezekkel a dolgokkal, miközben gyógyító imát mondtam értük. Később, szabadító imát kellett imádkoznom fölöttük, hogy megszabaduljanak a gonosz fogságából.

Homeopátia

Számtalan olyan kísérletet végeztek, melyek tudományos bizonyosságot próbáltak nyerni a homeopátia hatékonysága felől. Ezek közül azonban egy sem jutott olyan eredményre, amely cáfolhatatlan tényként lenne elfogadható.

Ennek két oka van: az egyik az, hogy a homeopátiás módszerek vizsgálatakor szinte lehetetlen a placebo-hatás kiszűrése. Ismert ugyanis, hogy remek eredmények érhetők el olyan tablettákkal is, melyek semmiféle hatóanyagot nem tartalmaznak,

elég az, ha a beteg meg van győződve hatékonyságukról. Ezt tükrözi az ilyen tabletták neve is, ami annyit tesz: hatni fogok. A homeopátiás orvosok hosszasan és behatóan foglalkoznak a betegekkel, hiszen nem csak egy tünet-együttesre kíváncsiak, hanem az egész személyiséget meg akarják ismerni. A beteg tehát úgy érzi, hogy most valóban törődtek vele, ezért a gyógyszerben is nagyobb hite lesz. A másik ok, hogy a homeopátiás orvoslás alkalmatlan a valódi tudományos vizsgálatra. A hasonszenvi orvosok állítják, hogy a gyógyszerek csak egyes embertípusokra hatnak, de azt nem tudják objektíven megadni, hogy mitől tartozik valaki egyik vagy másik csoportba. Ez csak a homeopata döntésén múlik. Így viszont nehéz megejtetni azokat a kettős vak és megismételhető kísérleteket, amik szükségesek lennének ahhoz, hogy tudományos alapossággal igazoljuk a módszer hatékonyságát.

A homeopátia egyszerűen kivonja magát az európai természettudomány által felállított keretek közül, így valahol a hit és a tudás közti szürke mezőben mozog. Természettudományos szemmel nézve a homeopátia teljesen elfogadhatatlan. A gyógyszeratan alapvető tézise, hogy az adag és a hatás egyenes (és nem fordított) arányú összefüggésben van. Az lehetséges, hogy a nagyobb adagok újabb hatásokat is okozzanak, de az nem, hogy a hatás a dózis csökkenésével erősödjön. A cianid egészségügyi határértéke az ivóvízben hazánkban $5 \cdot 10^{-5}$ g/l, ez a koncentráció teljesen ártalmatlan az emberi szervezetre. Ha tömény ciánból indulunk ki, ezt a hígítást a homeopátia elvei szerinti D8-nál érjük el. Az ilyen hígítások a közepesen gyengék között szerepelnek a homeopátiás gyakorlatban.

Még nagyobb probléma, hogy jelenlegi kémiai és fizikai ismereteink szerint a homeopátiás gyógyszerek többsége a beléjük vetett hiten túl semmiféle hatóanyagot nem tartalmaz.

Mások a víz elektromagnetikus emlékezetét hívják segítségül, amit még nem bizonyított semmilyen kutatás. Bárhogyan is nézzük, természettudományos szempontból a homeopátiás szerek többsége egyszerű víz, alkohol vagy tejcukor. Egy gyakran használt homeopátiás gyógyszer, az Oscillococcinum kacsamájból készül, C200 hígításból. Forgalma az USA-ban évente 20 millió dollárnyi. A hígítás akkora, hogy elegendő minden évben csak egyetlen kacsát leölni, hogy ellássa a teljes Egyesült Államokat. Ez az állat tehát a húszmillió dollárt érő kacsá.

Feng shui

A Feng Shui (jelentése szél és víz) a sokáig titkos tudománynak számító kínai térrendezés tana, amit a tér akupunktúrájának is neveznek. Négyezer évvel ezelőtt Kínában alakult ki az a hiedelem, amely szerint a sírok megfelelő elhelyezése szerencsét hoz a következő generációknak. Később a Feng Shuit kiterjesztették a lakóházakra is. Valójában egy ősi életfilozófia, amely a test, a lélek és szellem harmóniáját próbálja megteremteni. Mindemellett, a Feng Shui alkalmazása, többek között, olyan előnyökkel is kecsegtet, mint például a növekvő kereset, családjunk sikerének biztosítása az élet több területén és a boldog szerelmi élet. A Biblia is ígér nekünk ilyen áldásokat, de azokat nem a lakásunk berendezéséhez, a falak színéhez, különböző szerencsehozó tárgyakhoz köti, hanem az Istennek való engedelmesség következményeiként ír róluk!

A feng shui filozófiai alapját a taoizmus, a yin és yang kettősségének elmélete (ez két egymást kiegészítő, ellentétes töltésű energia, amely az okkult tudományok szerint biztosítja a mindenség egyensúlyát és összhangját, egyébként ismert okkult szimbólum), a csí-áramlás törvényszerűségeinek megfigyelése, a kínai asztrológia és számmisztika, az öt elem tana és a Ji csing (egy 64 mágikus jelből álló rendszer)

képezi. Vagyis a Feng Shui nem más mint egy hatalmas okkult massa. A Feng shui tudományát a kínai buddhista kolostorok szerzetesei is művelték és művelik. Ma sok ember várja sorsának jobbra fordulását olyan dolgoktól, amelyeket korábban neveltséges babonának tartott volna. (pl. Lényeges dolog az, hogy a WC tetejét le kell csukni, akár csatornázott a ház, akár nem, mert a csí ott szeret a leginkább eltávozni, ill. a csít a bejárathoz akasztott szélcsengővel lehet hívogatni, stb.)

A Feng Shui szerint ha törekszünk arra, hogy harmóniában éljünk a minket körülvevő világgal, életünk boldog és kiegyensúlyozott lesz. A Biblia is ír erről: „Ha lehetséges, amennyire tőletek telik, éljétek minden emberrel békességben.” (Róm 12,18) De a boldog, kiegyensúlyozott élet záloga nem ez, hanem az Élő Istennel való megbékélés és a Vele való meghitt kapcsolat!

Hogy a lakáson belül melyik helyiség hol helyezkedjen el, ezt a Feng Shui szakértő az úgynevezett bagua térkép segítségével határozza meg. Ez nem más, mint egy olyan nyolcszög, amely középen tartalmazza a mágikus yin-yang jelet, és 8 szektora van :a karrier, a pénz, a tudás, a hírnév, a házasság, a család, utazás, kreativitás). Vagyis aki a Feng-shui szerint rendez be a lakását, az egyúttal ajtót nyit az Ellenségnek az élete ezen területeire. Ha lehet, inkább a hagyományos lakberendezést és ne a divatos Feng shui okkult elve szerinti bútortologatást válasszuk.

Sükösd

1996-ban Dankó László érsek –mint területileg illetékes előjáró- adta ki az első állásfoglalást a sükösdai jelenésekkel, Takácsné Marika és az őt támogató dr. Molnár Gyula tevékenységével kapcsolatban. 2007-ben Bábel Balázs érsek egyrészt megerősítette elődje állásfoglalását, másrészt a következőkkel egészítette ki – idézem:

*„...változatlanul nem engedélyezem a családi háznál a liturgikus cselekmények végzését. Kérem a zarándoklatok megszüntetését is. Takácsné és Dr. Molnár Gyula jószándékában nem kételkedem, de jelen rendelkezésem meghozatala főpásztori kötelességem". A papság azon tagjaival szemben pedig, akik a tiltás ellenére Szentmisét mutatnak be a már említett családi háznál, **kánoni büntetést** helyezek kilátásba.”*

Érdekességképpen megjegyezzük hogy a szomszédos országrészben a az akkor jugoszláviai Nagybecskerekai püspök 1998-ban kitiltotta Rogácsné Marikát az egyházmegye minden liturgikus térségéből, a papoknak és szerzetesközösségeknek megtiltotta mindennemű kapcsolat fenntartását velük. A hívek a hitehagyás sub gravi bűnébe esnek, amennyiben nem igazodnak az eddig elmondottakhoz.

Kéretik tehát a sükösdai zarándoklatot szervező testvérek figyelmét felhívni ezekre a tilalmakra, és engedelmisséget tanúsítani az érseki állásfoglalások alapján.

Antropozófia, Waldorf módszer (iskola-óvoda), Gordon módszer

Az antropozófia létrehozója az én-kultusz alapítója, Rudolf Steiner.

Az antropozófiában a bibliai verseket, mint pl. a Galata 2,19-20 („többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem”) úgy értelmezik át, hogy bár az alsóbbrendű énem meghalt, azonban Krisztus mint magasabb rendű énem feltámad. Krisztust nem valós

személyiségnek tekintik, hanem bizonyos mértékben mint az ember részét.

Felületesen szemlélve vitathatatlanok az antropozófia pozitív hatásai. Meg kell azonban néznünk a cselekedetek indítékait is. Az antropozófia tanának háttérében a karma-gondolat rejtőzik: az a törekvés, hogy az ember jó cselekedetek által megváltsa önmagát. Ez ellentétben áll a megváltásról szóló örömhírral. Az ember nem tudja magát megváltani, csak Isten üdvözít.

Pedagógia

A tanítást hétéves ritmusban osztják fel. A tanár feladata, hogy „inkarnációs segítséget” nyújtson a gyermeknek. Az embert tökéletesedésre képesnek és jónak tekintik. Különböző mesék, mondák és mítoszok mellett bibliai történeteket is feldolgoznak, ami a vallások összemosását szolgálja.

Antropozófiai fogalmak, gyakorlatok, tananyagok (pl. euritmia) és építészeti stílusok rányomják bélyegüket az iskola mindennapi életére, ha másképp nem, hát rejtett módon. Folyamatos a hívogatás az Antropozófiai Társaság rendezvényeire, és gyakran az antropozófiai talajon kialakult Keresztyének Közössége (Christengemeinschaft) emberavatásaira is. A Waldorf-iskolák élete világnézeti szempontból semmiképpen sem semleges.

A Topic c. újság megírta, hogy 1999-ben Californiában a szövetségi bíróság vizsgálatot indított a Waldorf iskolák okkult pedagógiai elveinek tisztázására. A megállapítások szerint a Waldorf képzés vezetője a következőket írja: "A legtöbb dolog, ami tanári munkánkhoz, felkészülésünkhöz, művészi, sőt meditatív munkánkhoz hozzájárul, Lucifer vezetése alatt áll. Az ő felügyelete alatt nagyszerű tanárok lehetünk, mivel sok mindent neki köszönhetünk, ami a múltban a civilizáció és kultúra felvirágzását jelentette."

Mezőgazdaság

A Steiner által kifejlesztett biodinamikus mezőgazdaságban szintén szellemhordozónak, a föld és a kozmosz erőit hordozónak számítanak az anyagok. Asztrológiai csillagképek és alkimista folyamatok bevonásával állítják elő a preparátumokat és „dinamizálják” ezeket, azaz befogják bennük a kozmikus energiát.

Művészet

Az antropozófiai művészetben (pl. az euritmiában vagy építészetben) az a cél, hogy kifejezésre jusson az érzékfeletti világok jelenléte a nyelvi elemeken, a mozgáson és a térbeli kialakításon keresztül. Az euritmiában és a steineri misztériumdrámában szabályos szellemtáncokat adnak elő.

Összességében tehát azt tanácsoljuk, ne támogassák a Waldorf oktatást, sem iskolák-óvodák beindításakor, sem azzal, hogy kreatívnak hirdetett iskolákba írattuk be gyermekeinket.

Biofeedback, bioenergetika

A lényeg nagyon tömören a következő: a működésének semmi valós, tudományos alapja nincsen, ezért

1. vagy nem működik
2. vagy működik a placebo-hatás alapján
3. vagy működik a meditáció közben megérkező "valakik" segítségével.

Egyik sem túl jó a hitünk szemszögéből vizsgálva.

A módszer híveinek első ellenvetése, hogy szó sincs meditációról. Ez azonban nem igaz; a testfunkciók kontrollálására tett kísérletek közben a beteg az agykontrollhoz nagyon hasonló meditációs technikát végez, csak esetleg nem tud róla.

A biofeedback édestestvére a különböző tudományos köntösbe öltöztetett, "lightos" mágiáknak: a biorezonanciás dohányzás-leszoktatásnak, a homeopátiának, a pi-víznek, energiaspirálnak és a többinek. Mindegyikben van egy olyan lépés vagy hatásmechanizmus, ami természettudományosan nem igazolható, mégis el kell fogadnod, hogy úgy van, és kész (ezekről ír Kovács Gábor atya a Mágia és hit c. könyvének Apriori c. fejezetében). Ezen a ponton minden módszer hirtelen elhagyja a tudományos kereteket, és átlép a hit világába. A hit világában pedig vagy Istentől kérünk gyógyulást "legális" úton (ima, szentségek, stb.), vagy mágiát végzünk. A biofeedback és társai sajnos az utóbbi kategóriába tartoznak.

Gyors (és hiányos) lista, mi minden tartozik a New Age kategóriájába. Ha bizonytalan vagy egy dologban, fordulj kiscsoport vezetődhöz, gyóntatódhoz, olvasd Gál Péter atya „[A New Age keresztény szemmel](#)” című könyvét, tájékozódj a karizmatikus.hu hitvédelmi oldalon.

Az Édesvíz Kiadó és Müller Péter minden könyve, agykontroll, akupunktúra és akupresszúra, beavatás, bioenergia, csakraterápia, diantika, Dombi Ferenc és a Hang könyvek, extraszensz, fényadás, Gyurcsok József, harcművészetek, holisztikus szemlélet, Ron Hubbard és a szcientológia, ingázás, íriszvizsgálat, José Silva-Domján Károly-agykontroll, jóslás és horoszkóp, kristályok, léleksebészet és lélekvándorlás, MAGUS szerepjátékok, meditáció, Molnár V. József, moxa, Nemere István, Nostradamus, Oláh Andor, önhipnózis, parafenomén, pi-víz, Popper Péter, pszichotechnika, radiesztezia, reiki, reinkarnáció, rózsakeresztesek, sámánok, sámán- és ősmagyarkultusz, sátánizmus, Simon mágus, spiritizmus, számmisztika, szellemgyógyászat, Szepes Mária, tűzönjárás, tarot-kártya, tenyérjóslás, természetgyógyászat (ami nem fűben-fában tárgyú), tudatalatti technikák, varázsvessző...

Áldjon a Megkülönböztetés Szentlelke benneteket, köszönöm, hogy meghallgattatok.

Dicsőség az Úrnak.